

szükséges-e, hogy a meddő párok komoly terápiás segítséget vegyenek igénybe, mielőtt örökbe fogadnának.

Azok számára, akik megtették az újra-felnövés alapvetőbb lépéseit, ezáltal is közelebb kerülve a gyermekek szükségleteinek megértéséhez, mindez nem lehet kérdés. Egyre több szakember van mentálhigiénés területen, akik mind többet és többet tudnak arról, hogyan kell az örökbefogadottakat és az örökbe fogadó szülőket segíteni. Ám sok szakember ma

sincs tisztában az örökbe fogadó nevelés dinamikájával, vagy az örökbefogadottak tapasztalataival – írják a szerzők –, ezért fontos, hogy gondosan válasszuk meg a segítséget, amelyet igénybe veszünk. És ez ugyanúgy érvényes ránk, szakemberekre is: elsőként például olvassuk el ezt a könyvet!

Lehetünk saját gyermekeink, vagy „csak” saját belső gyermekünk szülei, lehetünk szakemberek, akik jónak vagy kevésbé jónak találjuk korábbi működésünket,

döntéseinket – mindenképp vonatkozik ránk a könyv egyik záró gondolata: „Ami a múltban történt, azt nem lehet megváltoztatni, de a múltbeli tapasztalatokkal kapcsolatos döntéseket meg lehet változtatni, és örömteli, az életet támogató meggyőződésekkel helyettesíthetjük őket”.

Neményi Eszter

Jean Illsey Clarke – Connie Dawson:
Felnövekedni újra, Z-Press Kiadó, 2004.

Tehetséggondozás hátrányos helyzetű gyerekek számára

Ez év áprilisában a Nap Klub és a Tudor Alapítvány közreműködésével egy érdekes programsorozatot rendeztek. Annak ellenére, hogy három hétvégi napról van szó, az oda látogatók nem bánták meg, hogy elfogadták a meghívást. A rendezvény elsődleges célja a két szervezet munkájának bemutatása volt, valamint továbbképzési programjuk megismertése különböző szakemberekkel.

Mindkét szerveződés a hátrányos helyzetű, de igen jó képességű gyerekek felkarolását tekinti elsődleges feladatának. A Nap Klub alsó tagozatos gyerekekkel foglalkozik, míg a Tudor Alapítvány 9-11 évesekkel. A gyerekek tehetséggondozása hasonló módon történik. A főváros kerületeit járva, iskolákat látogatva választották ki azokat a gyerekeket, akik most lelkesen járnak a foglalkozásokra. A szülők igen elégedettek, hiszen csemetéik hasznosan töltik az iskolán kívüli szabadidejüket, és nem utolsó sorban gazdag ismeretanyagra tesznek szert.

A programokra látogatók a bemutató foglalkozások utáni beszélgetések során megtudhatták, hogy a tehetséggondozó tevékenység a Magyar Tehetséggondozó Társaság támogatásával született. Polgárból indult, ahol 2. és 3. osztályos gyermekek körében végeztek toborzást. Elsősorban nagycsaládban élő, hátrányos helyzetű gyerekeket választottak ki, a szülők beleegyezésével. A válogatásnál figyelembe vették a gyermek alapképességeit, a memóriát, az intelligenciát és a logikai gondolkodást.

A foglalkozásokat követően a későbbi vizsgálatokat összevetették a kezdeti vizsgálatokkal, így megmutatkoztak azok a feladatok, amik minden gyerek számára fejlesztő jellegűek.

A programsorozat első helyszíne a Nap Klub volt. Itt két tanítónő alsó osztályos gyerekekkel bemutató órát tartott a vendégeknek. A rendkívül okos gyerekekből álló csoport minden meghívottat elkápráztatott. Nagy szerepe volt ebben a türelmes és lelkes szakembereknek. A tavasz témakörére épülő „tanórát” láthatóan rendkívül élvezték a gyerekek. Játszottak a szavakkal, szóképekkel és persze sor került tojásfestésre, valamint locsolkodásra is. Nem hagyományos tanórát láthattunk, tábla vagy padok sem voltak. A gyerekek egy nagy szőnyegen ültek a tanítókkal együtt.

A barátságos környezet és a játékos tanulás eredménye a kicsik lelkesedésén mutatkozott meg. A tanítónők a foglalkozás után elmondták, hogy szándékosan igyekeznek az iskolai környezetet kerülni és inkább az óvodai légkört kívánják továbbvinni. Abban minden szakember és szülő egyetértett, hogy a Klubban a heti egy-két foglalkozás alkalmával többet tanulnak a gyerekek, mint egy tanórán.

A tanítónők szakértelme tükröződött az óra levezetésében is. Ami leginkább szembetűnő volt a gyerekek viselkedésében, az az egymást segítő szándék. Míg az iskolában általában majd' kiesnek a padból, hogy ők mondják meg a helyes választ, addig itt – bár a lelkesedés

ugyanúgy jelen volt –, ha valamelyikük nem mert jelentkezni, a többiek inkább átadták neki a lehetőséget, hogy ő is szóhoz jusson. Ez a jelenség többször megismétlődött a vendégek legnagyobb meglepetésére. Érezhető volt, hogy a gyerekek jól ismerik egymást. Úgy vélem, ennek elérése legalább olyan nagy feladat volt a tanítónők számára, mint az ismeretek élvezetes átadása.

A foglalkozást követő beszélgetésen a szakemberek elmondták, hogy e segítő szándék fejlesztése mellett fontosnak tartják a pozitív önértékelés kialakítását a gyerekekben. Ezt a folyamatos visszajelzéssel érik el. A foglalkozásokon kívül kirándulásokat, múzeumlátogatásokat szerveznek. Ennek folyamán összeforrott csapat alakul ki. A Nap Klub célja, hogy ezeket a gyerekeket a 6. osztályig kíséreljék.

Hasonló élményben volt részük a meghívottaknak, amikor a Tudor Alapítvány foglalkozására látogattak. A szervezet célja hasonló: a hetente egy-két alkalommal ide látogató gyerekek képességfejlesztése. Ide már nagyobbacska járnak, így a bemutató óra jellege is más volt. Logikai játékok, szójátékok szórakoztatták a gyerekeket a szociálpedagógus irányításával. A foglalkozást követően került sor a programsorozatot záró szakmai beszélgetésre, módszervásárra, ahol a meghívott szakemberek elmondták tapasztalataikat, ötleteket meríthettek egymástól.

Mindannyiunk számára hasznos volt ez a három nap, nem csupán szakmai szempontból, hanemközelebb hozta egymáshoz a hasonló célokért tevékenykedő szakembereket és megerősítette a hitet abban, hogy fáradozásuk nem hiábavaló.

Holló Zsuzsa